

Filip Tamás

A MÉRGEK ÚTJA BENNEM

Egy barlangban élek, mióta
megszülettem, miért, hogy mégis
vándornak érzem magam?
Pedig még nem is jártam be

minden zugát, és nem tudom,
mi a dolgom, de máris úgy lassul
minden, mint a vitorlás, ha hosszan
kihagy a szél szívverése.

Bárcsak volna függönyöm legalább,
hogy elhúzhassam, mikor a semmi
túl szemérmetlenül kémlel odakintről.
De hosszú még a mérgek útja bennem,

lám, ez is csak vázlat, szavak,
forma alig, húzások helyett
a remény, hogy eljön majd a nap,
amikor rendesen meg tudom írni.

Eső, 2023/2.